

Lütfen Televizyonunuzu Kapatmayı Unutmayınız

– yanık ozan · 12 Kasım 2021

Ülkemizde televizyonun ilk geldiği yıllarda ve sonrasında televizyonun ne denli çekici olduğunu şimdi kırk yaşın üzerindeki iyi hatırlarlar. Mahallede bir komşunun televizyonu olurdu ancak. O da siyah-beyaz. Tüm mahalle akşam yemeklerini erkenden yer, o komşuda toplanırdı. Geçerdi televizyonun karşısına vesessizce beklerlerdi dizilerini. O zamanın en ünlü dizilerinden `Dallas`, `Haskız`, ve `Küçük Hanım`ı büyük bir keyifle izlerlerdi. Ne zaman reklam olacak, o zaman kalkıp ya lavaboya gider, ya da namazlarını eda ederlerdi. Çay ocakta unutulur, taşar ve ocağı söndürür, evin içine yayılan kokuyla bir koşturmaz başlardı. Sohbet etmek nerde? Hal hatır sormak bile unutulurdu adeta. Sabahtan işine gideceklerin vay hallerine! İşlerinde bile insanlar akşam izledikleri diziyi tartışır ve işi yavaşlattıkları olurdu. Ama o zaman başka bir güzellik vardı. Televizyon her sabah İstiklal Marşı`yla açılır ve yine her akşam İstiklal Marşı`yla kapanırdı. Kapanırken hep o yazı olurdu hep ekranda: Lütfen televizyonunuzu kapatmayı unutmayınız. O zaman bir tek kanaldan yayın yapılırdı. Çoluk-çocuk, kadın-erkek ve genç-ihthiyar herkes aynı diziyi, aynı programı izlerdi. O zaman evlerde şimdiki gibi kumanda savaşları olmazdı. Zaten o zamanlar televizyonlar kumandasızdı. Onun da tadı bir başkaydı. Bahar aylarında mezraya gidenler dizilerin tesirinde kalmış olacaklar ki köye gelip gidenlerden dizilerle ilgili bilgi sorarlardı. Hatta dizinin başlama saatlerinde tarlada çalışanlar işlerini bırakır dizi izlemeye eve kaçarlardı. Ya çobanlara ne demeli? onlar da hayvanlarını erkenden getirip ahıra kapatır otururlar televizyonların karşısına ya maçı ya da diziyi izlerlerdi, Ya şimdi öyle mi? Evlerde bir kumanda savaşları var ki anlatılmaz. Bir öğrencim bana: _ Bizim evde kumanda babamda olur. Açar haberleri, bize başka birşey izletmez, sabah, akşam aynı kanal, aynı haber. Babam bir yere gitse kumanda annemdedir. O da kadın programlarını seyreder, bize yine izleme fırsatı kalmaz. Ne zaman elektrikler kesilir evde sohbet olur, yapılacak işler konuşulur, hasta ziyaretleri yapılır oldu. Artık hiç birimiz televizyonu keyifle izleyemiyor, bir programı bir baştan bir sona tamamladığımız olmuyor. Üç- dört yüz kanalın içinde gezinirken oluyor tüm bu kesintili izleme işleri. Birinde reklam olunca geç öteki kanala, geç bir başkasına . Derken hiç birşey izlenmeden bir de bakarsın vakit gece yarısı olmuş. Belleğimden hala silinmeyen o dört sözcüklü cümleyi özler dururum. - Lütfen televizyonunuzu kapatmayı unutmayınız